

PETAK, 5. RUJNA 2025. | CAFE | 6 - 7

Prvu sam ulogu dobio sa sedam godina

Glumca Tomu Medveška pratimo u seriji 'U dobru i zlu' kao Jakova Sriću, a s njim smo popričali o životu i planovima...

Piše: DAVOR LUGARIĆ Fotografije: SANDRA ŠIMUNOVIĆ/PIXSELL

Toma Medvešek dolazi iz glumačke obitelji, šire i uže. Ide im to, logično je bilo da i Toma završi u tim vodama. Suradnik je ansambla ZKM-a, glumio u predstavama "Jezik kopačke", "Euforija", "Halo, halo, ovdje Radio Zagreb"... Imao je i televizijskih uloga, poput onih u serijama "Crno-bijeli svijet", "Oblak u službi zakona", "Metropolitan-

ci", "U dobru i zlu"... Ova posljednja bila je i povod za razgovor. **Uskoro počinje nova sezona serije 'U dobru i zlu'? Kakve 'zapetljaje' sprema obitelj Srića?** Svašta se sprema, bit će sriće, a i nesriće. Sve u svemu, gledatelje čeka jako puno 'zapetljaja'. Jakov će se naći u jednoj sasvim novoj ulozi. Kako će se snaći u ▶

RAZGOVOR

◀ tome, neka gledatelji sami prosude, neću ništa otkrivati, ali mogu samo reći da će se događati velike životne stvari. A uz to, naravno, dolaze i klasične obiteljske zavrslame, bratska prepucavanja... Ma svega će biti.

Kako se osjećate u ulozi Jakova Sriće?

Jako dobro, sviđa mi se jer mi je uloga na neki način bliska. Mogu se povezati s nekim njegovim razmišljanjima i reakcijama. A onda opet imamo i dosta razlika, pa se super zabavljam kad se bahatim i balavim po setu u njegovom stilu.

Imaju li sličnosti Jakov Srića i Toma Medvešek? Kako ste se spremali za ulogu?

O da, zapamtio sam da je u opisu Jakova bila rečenica 'čega god se primi ide mu od ruke, ali brzo od svega odustaje'. To sam točno ja, samo nešto mlađi, a sad već lagano znam kaj me zanima u životu. Za ulogu sam se spremio tako da sam je prvo dobro pročitao i pokušao skužiti gdje se ja mogu uhvatiti za njega, a gdje moram totalno izaći iz sebe. Nisam išao u neko pretjerano 'štrebanje', više sam pustio da mi sjedne kroz snimanja. Onda kad ga jednom 'uhvatiš', sve ide puno lakše.

Kakva su iskustva u ovom 'formatu', odnosno sapunici?

Iskreno, svi počeci su teški, tako je bio i ovaj, ali čim sam malo shvatio kako to funkcionira, odmah je bilo lakše. Zareda li se ovog još par godina, postat ću profesionalni 'sapuničar'.

Spremate li kakve nove projekte?

Radimo novu predstavu u ZKM-u, premijeru Ivice Buljana, glazba Darko Rundek

i sve se čini kako bi to mogla biti nova ZKM-ova uspješnica. Sad u rujnu igramo predstavu 'Jezik kopačke' o modernim sportašima, odnosno gladijatorima našeg vremena, u režiji Boruta Šeparovića pa pozivam sve da dođu pogledati, radi se o spoju nogometa i kazališta. A sa snimanjem 'U dobru i zlu' već smo počeli tako da i to se zahuktalo.

Roditelji su Vam poznati glumci Nataša Dorčić i Sven Medvešek. Kad ste se odlučili da će gluma biti i Vaš poziv?

To me često pitaju, a zapravo ni sam nisam siguran kad se ta odluka dogodila. Nisam bio jedan od onih koji je od malih nogu znao da će biti glumac, nego je to došlo nekako usput. Zapravo sam jako

Koje su sličnosti mene i Jakova Sriće kojeg glumim u seriji? Zapamtio sam da je u opisu Jakova bila rečenica 'čega god se primi ide mu od ruke, ali brzo od svega odustaje'. To sam točno ja, samo nešto mlađi, a sad već lagano znam kaj me zanima u životu...

sretan da se to tako dogodilo, jer da ste me prije 15 godina pitali što ću biti kad narastem, rekao bih sportaš. Kad sam završio srednju, već sam imao šest godina dramske u ZKM-u, iako sam to smatrao nekom igrom tada, došlo mi je do glave da se mogu tako igrati cijeli život.

Kakvo je bilo djetinjstvo u glumačkoj obitelji? Koja Vam je bila prva uloga?

Djetinjstvo nam je bilo sasvim normalno i nikada nismo imali neki poseban teret zbog toga što su nam roditelji glumci ili javne osobe. Ipak, kada bi nas netko promatrao sa strane, vjerojatno bi odmah zaključio da smo djeca glumaca - to se vidjelo po načinu na koji smo stalno stvarali svoje male predstave, smišljali gegove i fore. Odrastali smo u takvom okruženju i na tome sam jako zahvalan. Vjerujem da je upravo to presudilo da se i sam odlučim za ovaj put. Prva uloga mi je bila Serjože, u ZKM-ovoj Ani Karenjini, to je bilo davne 2005. A ja sam imao tek sedam godina.

Prvu sinkronizaciju imali ste 2005. godine, u animiranom filmu 'Roboti'. Kako je to izgledalo, kako ste se snašli?

Zapravo, mislim da sam prvo bio neki psić u '101 dalmatiner', ali to je bilo toliko malo da vjerojatno nigdje ni ne piše, a u 'Robotima' sam već imao neki zadatak, zajedno sa burazerom Titom, koji je bio najmlađi Ratko, onda ja srednji, pa stariji naš bratić Pavao. Oduvijek volim crtiće, i raditi i gledati.

Što najviše pamтите s Akademije? Što vam je bilo najteže za vrijeme studija?

Našu prelijepu zgradu Akademije, teta iz referade, divnih profesora i kolega, uspješnih ispita, a pogotovo onih neuspješnih, ali najviše svih prijatelja koje sam tamo stekao. Najviše sam problema imao s teoretskim predmetima na studiju. Gluma, pokreti, govor - to mi je sve išlo, ali kolegiji kao što je bio jezični purizam, hrvatski naglasci, povijest umjetnosti - te stvari su mi malo teže išle. Nisam to baš volio.

Tko Vam je glumački idol?

Christian Bale, Christoph Waltz i Cillian Murphy, zbog čega mi je ova naslovnica još i draža.

Svjedoci smo kako glumci sve češće prelaze u redateljske vode. Jeste li razmišljali kad o tome ili je za to još prerano?

Iskreno nisam, trenutačno nemam vremena za razmišljanje, ali volio bi napisat scenariji za film. Nemam još ništa konkretno, ali neka ideja mi se stalno vrti oko priče iz kvarta - o odrastanju i tom prijelazu iz bezbrižnog života kad igraš nogomet i ništa te drugo ne zanima, do trenutka ▶

RAZGOVOR

■ kad te stvarni život počne gurati u posao, ljubav, odgovornosti... i kad polako moraš napustiti taj kvart...

Pitate li roditelje za savjet? Kakve su njihove kritike?

Uvijek, od koga ćeš dobiti bolji savjet nego od svojih. Mama je uvijek zadovoljna, dok tata uvijek voli pospikat o procesu. S njim se znaju otvoriti razne teme. Od opuštenosti glasa, pokreta, do toga koliko sam ja sam zadovoljan onim što sam napravio ili nisam. A majka mi je uvijek govorila: 'pitaj, makar ispadneš glup', i toga se često sjetim. Ispalo je da je to jedan od boljih savjeta koje sam ponio sa sobom.

Kako je bilo igrati Davora Gopca? Jeste li ga upoznali?

Naime dvije godine prije nego kaj sam dobio ulogu, sam ga često vidao u kafiću gdje sam ja igrao stolni nogomet s dečkima. Uvijek je bio na burgeru i Coli, tu sam ga već zavolio, tako da nisam trebao puno razmišljati kad su mi ponudili da

Ni sam nisam siguran kad sam odlučio da ću biti glumac. Nisam bio jedan od onih koji je od malih nogu znao da će biti glumac, nego je to došlo nekako usput. Zapravo sam jako sretan da se to tako dogodilo, jer da ste me prije 15 godina pitali što ću biti kad narastem, rekao bih sportaš

njega igram.

Ima li na ljubavnom planu što novo?

Meni je super!

Za naslovnice Cafea transformirali ste se u Tommyja Shelbyja iz 'Peaky Blindersa'. To vam je, kako ste nam rekli, jedna od najdražih serija? 'Ubi-li' ste na snimanju, ušli ste u lik kao od šale. Snašli biste se u Hollywoodu? Privlači li vas?

Nisam mogao dobiti bolju ulogu. Obožavam seriju, obožavam Tommyja. Hollywood nešto manje, nije mi bitno snimati za tako veliku produkciju, već bi radije da me pogode lijepe uloge. Moram iskreno reći da me pomalo odbija taj hollywoodski način života, sva ta slava, svakodnevni red carpet događaji i slične stvari nikad mi nisu bili privlačni. Ipak, volio bih jednog dana napraviti nešto veliko na filmu, odnosno dobiti značajnu ulogu u nekom ozbiljnom projektu. Sve ostalo doć će u svoje vrijeme, ako bude trebalo. ■